

*студентка 4 курсу факультету адвокатури та антикорупційної діяльності,
Національний університет «Одеська юридична академія»*

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ПОЛІТИКИ ДЕРЖАВИ

У сучасних умовах глобалізаційних процесів у зв'язку з прагненням України стати повноцінним партнером на європейському ринку, деяким вітчизняним підприємствам вдалося розширити сферу діяльності, вийти на нові рівні, в тому числі завоювати частки зовнішніх ринків.

Видається за доцільне підкреслити, що відповідний прогрес у розвитку вітчизняних підприємств позитивно вплинув на стабілізацію економіки країни, що призвело до зростання національного доходу, поліпшення іміджу України на міжнародному ринку. Однак варто також зазначити той факт, що відповідний позитивний тренд суттєво похитнувся через запровадження карантинних обмежень, а згодом через повномасштабне вторгнення військ на нашу територію.

За своєю суттю зовнішньоекономічна політика України в сучасних умовах є системою заходів, спрямованих на отримання зовнішніх конкурентних переваг без порушення цілісності та ефективності внутрішнього ринку; створення умов для вільного виходу вітчизняних господарських структур на світовий ринок; формування оптимальних торгово-валютно-фінансових режимів взаємодії з організаціями, блоками, окремими країнами; гарантування національної безпеки, у тому числі захист зовнішньоекономічних інтересів нашої держави в такий складний період функціонування [1].

Зовнішньоекономічна діяльність суб'єктів господарювання є одним із елементів і показником стану та перспектив розвитку зовнішньоекономічної політики країни. Натомість, рівень інтегрованості національної економіки у світове оцінюється показниками, що характеризують зовнішньоекономічну політику.

В умовах лібералізації торговельних відносин та з урахуванням особливостей відкритої економіки України розвиток зовнішньоекономічної діяльності є одним із стратегічних напрямків державного управління економічними процесами країни.

Серед переліку сучасних проблем зовнішньоекономічної політики нашої держави вважаємо за необхідне виділити наступні:

- маючи такий потужний внутрішній ресурсний потенціал, національні виробники і досі є максимально залежними від імпорتنих товарів, адже фактичне виробництво обмежене відсутністю стратегічних ресурсів;

- необхідно налагодити баланс між імпортом та експортом, а саме: доходи від експорту повинні відшкодовувати витрати країни на імпорт, саме це співвідношення дозволяє вивести на зовсім інший рівень саме валютний резерв; водночас у нашій державі імпортозаміщення не має синергії, що має негативний вплив на національну економіку;

- незважаючи на світові тенденції щодо енергоресурсів, паливні ресурси є досить цінними в Україні, що негативно впливає на енергоємні виробництва, що призводить до скорочення експорту [2].

Також досить сумнівним є той факт, що наша держава бере пасивну участь у зовнішньоекономічних операціях, де лише встановлює певні нормативи, в яких регулює правильність і законність міжнародного співробітництва. Лише мізерна частка зовнішньоекономічних операцій припадає на приватний сектор, що дозволяє акумулювати гроші, але не підвищує рівень значущості держави в геополітичному сенсі.

Безпосередньо зовнішньоекономічну діяльність країни слід сприймати як ключовий напрямок розвитку багатьох сучасних держав, зокрема, як джерело товарів, інноваційної продукції, у випадках, коли їх неможливо виготовити всередині країни, т.к. а також доходи від експортно-імпорتنих операцій [3].

Отже, розглядаючи дане питання, слід зазначити, що перспективи подальшого розвитку та вдосконалення зовнішньоекономічних зв'язків України пов'язані з проведенням єдиної зовнішньоекономічної політики держави, реалізацією її економічних інтересів і безпеки, проникнення та зміцнення позицій національного виробника на зовнішніх ринках товарів та послуг, зміцнення конкурентоспроможності української продукції, збільшення її експорту, залучення іноземних інвестицій, здійснення контролю за надходженням валютних цінностей

в Україну, захист прав і законних інтересів України, вітчизняних та іноземних суб'єктів господарювання.

Література:

1. Гордуновський О. М. Особливості зовнішньоекономічної політики України. *Вісник Черкаського університету. Серія «Економічні науки»*. 2015. 4: 337. С. 22–29.
2. Зовнішня торгівля України: XXI століття: монографія / А. А. Мазаракі, Т. М. Мельник, Н. О. Іксарова [та ін.] ; за заг. ред. А. А. Мазаракі. Київ : Київ. нац. торг.- екон. ун-т, 2016. 600 с.
3. Домбровська С. М. Напрями державного регулювання зовнішньоекономічної діяльності в Україні. *Вісник НУЦЗУ. Серія: Державне управління*. Вип. 1(6). 2017. URL:[https://nuczu.edu.ua/sciencearchive/PublicAdministration/vol6\(17\)/Visnik_NUCZU_1%20\(6\)_2017_Dombr.pdf](https://nuczu.edu.ua/sciencearchive/PublicAdministration/vol6(17)/Visnik_NUCZU_1%20(6)_2017_Dombr.pdf).